

اعتکاف بهترین فرصت برای خلوت کردن با خداست/آمادگی برای ماه رمضان

عباس آبادی، کارشناس علوم دینی گفت: اعتکاف بهترین فرصت است که انسان با خودش، با خدا و با امام خود خلوت و خود را آماده کند برای اینکه وارد آن محیط شفاعت و ولایت شود.

عباس آبادی، کارشناس علوم دینی گفت: اعتکاف بهترین فرصت است که انسان با خودش، با خدا و با امام خود خلوت و خود را آماده کند برای اینکه وارد آن محیط شفاعت و ولایت شود.

به گزارش خبرنگار مهر، ماه رجب، فرصتی است که انسان در آن با تمسک به ولایت امیرالمومنین (ع) و اهل بیت (ع)، خود را در زمره یاران ایشان قرار می دهد تا بتواند به شفاعت رسول اکرم (ص) برسد. ادعیه و زیاراتی که در این ماه به آنها تاکید می شود، انسان را در مسیر ولایت قرار می دهد و هر که در این مسیر قرار گیرد، می تواند بهره کافی را از ماه ضیافت الهی ببرد. اعتکاف بهترین فرصت برای تحقق این هدف است و انسان فارغ از مشغله های دنیایی خود را در به شفاعت پیامبر (ص) نزدیک می کند. در خصوص اهمیت ماه رجب و ایام اعتکاف در این ماه، با علی عباس آبادی، کارشناس علوم دینی و تاریخ اسلام گفتگو کردیم که متن آن را در ادامه می خوانید:

***فرصت اعتکاف در ماه رجب چه حکمتی دارد و چرا اینچنین به این امر اهمیت داده می شود؟**

خدای متعال ایامی را در سال قرار داده است که نسیم رحمت ویژه ای از سمت او به سمت بندگانش می وزد و به آنها می رسد. به تعبیر نبی مکرم (ص) فرمودند: «ان لکم فی ایام دهرکم لنفحات علی فتعرضوا لها»؛ در روزگاران شما و ایام و روزهای شما نفحات و نسیم ها خوشی وزیدن می گیرد آگاه باشید که خود را در معرض این نسیم ها قرار بدهید. مثل بارانی که باریدن می گیرد آگاه باشید و کاسه های خود را زیر این باران بگیرید تا جام شما هم از این باران پر شود. باران می بارد شما باید آماده باشید از این رحمت الهی خود را سیراب و بهره مند کنید.

سه ماه رجب و شعبان و رمضان از جمله آن ایامی هستند که نسیم رحمت خدا وزیدن آغاز می کند و هر کسی که در این مسیر باشد و خود را در معرض این نسیم قرار دهد روح و قلبش زنده و جانش بیدار می شود و طراوت پیدا می کند. ما الان در ماه رجب هستیم که مقدمه ای است برای ماه شعبان و ماه شعبان مقدمه ای است برای ماه مبارک رمضان. یعنی در نهایت ما باید به ماه مبارک رمضان برسیم که ماه رمضان ماه میهمانی خداست شهر دعیتم فیهِ الی ضیافه الله که پیغمبر (ص) در خطبه شعبانیه آخر ماه شعبان فرمودند که در آستانه ماهی هستید که به میهمانی خدا دعوت شدید.

میوه و نتیجه آن میهمانی از دعاها ماه رمضان معلوم می شود. ما در دعای هر روزه ماه رمضان که می خوانیم: «یا علی یا عظیم یا غفور یا رحیم»؛ این دعاها ماهی که هر روز بعد از نمازهای ماه رمضان می خوانیم آخر این دعا وقتی همه این مطالب را به خدا عرض می کنیم: «گویم: یا فیاذا لمن و لا یمن علیک. من علی بفکاک رقتی من النار فی من تمن علیه و ادخل الجنة»؛ آن چیزی که از خدا در ماه رمضان خواهیم دو چیز است اینکه ما را از آتش دور کند و دوم اینکه ما را وارد بهشت کند. آتش یعنی اولیای طاغوت و ائمه کفر. خدا ما را از آتش اینها که با گناه می خواهند ما را سمت خود بکشانند، دور کند. یا در دعای شریف ابو حمزه که در سحرهای ماه رمضان خوانده می شود ما از خدا درخواست می کنیم: «خدایا من از تو چیزی می خواهم که اگر آن را به من بدهی دیگر چیزی کم ندارم و اگر آن را به من ندهی هر چیز دیگه ای که به من بدهی من چیزی بدست نیاورده ام و آن این است که من را از آتش نجات بدهی! بنابراین ما در ماه رمضان که ماه میهمانی خداست بر سر سفره خدا میهمان می شویم و از خدا درخواست می کنیم که ما را پاک و پاکیزه کند. مقصد ما در این ماه مبارک این است که پاک شویم از آتش دور شویم وارد در محیط بهشت و محیط نور و رحمت شویم.

اما مقدمه ورود به ماه رمضان چیست؟ خود ورود به ماه رمضان مقدمه می خواهد. انسان آلوده و دعوت نشده و نا اهل را که بر سر سفره میهمانی راه نمی دهند! میهمانی آدابی دارد اهل آن میهمانی را وارد میهمانی می کنند. میهمانی ماه رمضان اولاً برای نبی اکرم (ص) و برای اهل بیت است. یعنی این نیست که خدا این

سفره را همینطوری انداخته باشد و هر کسی با هر وضع و حال و گرفتاری بتواند خود را وارد ماه رمضان کند بگوید، بلکه ماه رمضان میهمانی مخصوص نبی اکرم و اهل بیت است. اگر کسی بخواهد وارد آن میهمانی بشود باید با شفاعت نبی اکرم وارد آن میهمانی شود. حضرت باید دستش را بگیرند و وارد در ماه رمضان کنند و کسی سر زده‍ نمی‍تواند وارد میهمانی که برای بزرگان ترتیب داده شده است، بشود. آن بزرگ باید دست اینها را بگیرد بگوید اینها هم با من هستند. لذا در ماه شعبان ما باید خود را به شفاعت نبی اکرم برسانیم. باید خود را در محیط شفاعت آن حضرت قرار بدهیم که به نور آن حضرت و به دست مطهر و مبارک آن حضرت وارد در ماه رمضان بشویم لذا می‍بینید در صلوات شعبانیه که هر روز بعد از نماز ظهر می‍خوانیم در وقت زوال می‍خوانیم هر روز این جمله را به خدا عرض می‍کنیم که می‍گویم خدایا من را "اللَّهُمَّ قَاعِنَا عَلَى الْأَسْتِنَانِ بِسُنَّتِهِ فِيهِ، وَتَبِلِ الشَّفَاعَةَ لَدَيْهِ، خدایا ما را کمک کن که بتوانیم در این ماه شعبان به سنت پیغمبرت عمل کنیم و بتوانیم به شفاعت پیغمبر نزد تو برسیم اللَّهُمَّ وَاجْعَلْهُ لِي رِجْلاً شَفِيعاً مُشَفَّعاً وَطَرِيقاً إِلَيْكَ مَهِيئاً، وَاجْعَلْنِي رِجْلاً مَتَّبِعاً، خدایا او را شفیع من قرار بده پیغمبر را شفיעی قرار بده که شفاعتش در حق من پذیرفته شود و یک راه همواری به سوی خودت باشد و من را پیرو آن حضرت قرار بده! لذا حضرت فرمودند که در ماه شعبان من را یاری کنید با روزه گرفتن ماه شعبان دلهای شما نرم و آماده می‍شود وقتی وارد ماه رمضان می‍شوید، سرزده وارد میهمانی نشده باشید خودتان را آماده کرده باشید نه اینکه تازه در ماه رمضان شروع کنید. از ماه‍های قبل باید آماده باشید.

اما رسیدن به شفاعت نبی اکرم (ص) در ماه شعبان هم باز یک مقدمه ای دارد و آن مقدمه ورود در وادی ولایت است اگر کسی وارد در محیط ولایت امیرالمومنین و اهل بیت شد و در ذیل عظمت، ولایت و نورانیت آنها قرار گرفت، آنگاه شایستگی شفاعت پیغمبر را پیدا می‍کند و پیغمبر دست او را می‍گیرند وارد محیط توحید و ماه رمضان می‍کنند. بنابراین ماه رجب ماه ولایت، ماه شعبان ماه شفاعت و ماه مبارک رمضان ماه وصال و قرب است، ماه ورود در بهشت و درجات بهشت و دور شدن از آتش و آزاد شدن رقبه انسان از درکات نار و درکات ائمه کفر.

*در مورد خصوصیات ماه رجب بیشتر توضیح دهید؟

ماه رجب ماهی است که انسان خودش را در محیط ولایت امیر المومنین آماده کند که به شفاعت نبی اکرم (ص) برسد برای همین است که ماه رجب خیلی زیارت در آن وارد شده است اول رجب زیارت امام حسین (ع) نیمه رجب زیارت امام حسین (ع) بیست و هفت رجب زیارت مخصوصه امیرالمومنین (ع) همه شب‍های جمعه ماه رجب زیارت سید الشهدا (ع).

مرحوم شیخ عباس در مفاتیح نقل می‍کند که مستحب است در ماه رجب، انسان خود را به زیارت امام رضا برساند. اگر از نزدیک نشد زیارت از دور و بالاخره خودش را متصل و مرتبط کند. زیرا این وجودات نورانی، باب ورود به شفاعت نبی اکرم هستند انا مدینه العلم یا انا مدینه الحکمه و علی بابها فمن اراد مدینه علم و الحکمه فلیاتها من بابها‍ شهر دانش احمد است و مرتضی دروازه و راه ورود آن.

پس این ماه را باید غنیمت دانست برای بالا رفتن در درجات قرب به امام و معرفت امام که از آنجا وارد محیط شفاعت شویم و به شفاعت نبی اکرم برسیم و بر خوان کرم الهی درماه رمضان جلوس کنیم. این ایام خیلی ایام غنیمتی است لذا در دعایی که از وجود مبارک امام زمان (ع) در ماه رجب وارد شده است. توقیعاتی از وجود مبارک ایشان صادرشده است، مخصوصاً آن توقیعی که می‍گویند: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَمْعَانِي جَمِيعَ مَا يَدْعُوكَ بِهِ وَلَا أَمْرُكَ الْمَأْمُونُونَ عَلَى سِرِّكَ الْمُسْتَبْشِرُونَ بِأَمْرِكَ الْوَاصِفُونَ لِقُدْرَتِكَ الْمُعْلِنُونَ لِعَظَمَتِكَ أَسْأَلُكَ يَمَّا نَطَقَ فِيهِمْ مِنْ مَشِيَّتِكَ فَجَعَلَتْهُمْ مَعَادِنَ لِكَلِمَاتِكَ وَ أَرْكَاناً لِتَوْجِيدِكَ وَ آيَاتِكَ وَ مَقَامَاتِكَ الَّتِي لَا تَعْطِيلُ لَهَا فِي كُلِّ مَكَانٍ يَعْرِفُكَ بِهَا مَنْ عَرَفَكَ لَا قَرَفَ بَيْنَكَ وَ بَيْنَهَا إِلَّا أَنَّهُمْ عِبَادُكَ وَ خَلْقُكَ فَتَقْهَا وَ رَتِّقْهَا بِيَدِكَ بِدُوحَا مِنْكَ وَ عَوْدَهَا إِلَيْكَ أَعْضَادٌ وَ أَشْهَادٌ وَ مَنَاءٌ وَ أَدْوَادٌ وَ حَفَظَةٌ وَ رَوَادٌ فِيهِمْ مَلَأَتْ سَمَاءَكَ وَ أَرْضَكَ حَتَّى ظَهَرَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ...‍ همه اینها اوصاف اهل بیت و چهارده معصوم (ع) است که ما در این ماه خود را به آنها می‍رسانیم و به قرب آنها نزدیک می‍کنیم بنابراین این فرصت باید قدر دانست بهترین فرصت هاست از راه زیارت و توسل و هدیه کردن اعمال به آن وجودات، خود را آماده کنیم. دستمان را پر بار بکنیم که وقتی وارد ماه شعبان شدیم پیغمبر از ما دستگیری کنند. وقتی پیغمبر از ما دستگیری کردند ماه رمضان را درک کنیم. به تعبیر امیرالمومنین ای‍روزه‍داری که از روزه ماه رمضان جز گرسنگی و تشنگی بهره ای‍نمی‍برد و چیزی عایدش‍نمی‍شود.

*در این مجال در مورد اعتکاف و فرصتی که به انسان می‍دهد، بفرمایید.

اعتکاف هم بهترین فرصت است که انسان با خودش و با خدا و با امام خود خلوت کند و خود را آماده کند برای اینکه وارد

آن محیط شفاعت و ولایت شود. این فرصت بهترین فرصت است علتش هم روشن است؛ زیرا ما در دنیا مشغول گرفتاری‌های گوناگون هستیم درس، کار، فرزند، پدر و مادر، بازار و کسب و کار و نیز به مسئولیت‌هایی که بر عهده اش هست. در این دنیا باید دنبال فرصتی بگردیم که بتوانیم با خدا خلوت کنیم. برای همین است که این قدر روی سحر تأکید شده است که سحرها با خدا خلوت کنیم، چون سحر آرامشی دارد که در آن انسان از گرفتاری روزانه اش برکنارست و می‌تواند با خدا خلوت کند، دعا کند، قرآن بخواند و اشکی بریزد و خودش را به خدا نزدیک کند. با امام خود اتصالی برقرار کند. این ایام اعتکاف هم مانند سحر است که آدم هیچ کار دیگری ندارد که انجام دهد جز خلوت کردن با خدا. آنجا بهترین فرصت است برای همان زمینه‌زینی و آمادگی برای اینکه در محیط ولایت و نورانیت درجات و مراتبش بالا برود و معرفتش به امام بیشتر شود. با همین ذکرها و با همین دعاها، مناجات‌ها، اشک‌ها و روضه‌ها بتواند خودش را بالا بیاورد و آرام آرام به آن مراتبی که خدا برایش مقدر کرده است، نزدیک تر شود تا بهره واقعی را از این ایام ببرد.

باید از این دو ماه استفاده کرد و روح را جلا داد که ابتدای ماه رمضان انسان دیگر آماده پرواز باشد والا اگر از ابتدای ماه رمضان خواست شروع کند تازه کل این ماه رمضان به آماده سازی می‌گذرد تا آماده پرواز شد، ماه رمضان به پایان می‌رسد و نمی‌تواند از آن ماه، شب‌های قدر و شب عید فطر، بهره کافی ببرد. این است که پیغمبر فرمودند خودتان را در معرض این نسیم رحمت قرار دهید. یعنی از خلوت‌های این سه ماه استفاده کنید و اعتکاف بهترین فرصت است که انسان بدون دغدغه‌ها و مشغله‌ها و گرفتاری‌ها و خواطر گوناگونی که به آن دچار است بتواند خودش را در این وادی آماده کند و به پیش ببرد.